

דפייגור

יום ו', י"ט בשבט תשפ"ב, 21.1.2022, גיליון מס' 5017

חתנה טחא

ט"ו בשבט תשפ"ב

מישיבות המזכירות

ישיבה מיום 2.1.2022

1. ערעור אביהו קול על חיוב נסיעות בכביש 6 המשך דיון

השיקול המרכזי להוצאת חיוב כביש 6 מהתמחיר של מחיר ק"מ נבעה מרצון לשמור על ציבור המשתמשים ולא ליקר עלות ק"מ ב-2022. עיקר המשתמשים נוסעים נסיעות קרובות ולא משתמשים בכביש 6. יש אפשרות טכנית להפרדת החיוב. התקיים דיון, הערעור של אביהו נדחה.

2. בחירת מתכנן לשכונת הבריכה

המשך לדיונים הקודמים בסוגיית תכנון שכונת הבריכה. המזכירות בוחרת בחברת אס.או אדריכלים לתכנן את שכונת הבריכה.

3. הארכת חופש מיוחד - מעין סלע

הוארך למעין החופש בשנה נוספת.

ישיבה מיום 9.1.2022

1. קבלה למועמדות

מור רום - בת 27, בת הזוג של טירן רום, מקיבוץ עין גב. בגיל 15 עברה לתל קציר. בצבא הייתה מפקדת של בקרות שליטה בחיל הים. לפני שנה סיימה תואר ראשון בכלכלה וניהול באקדמית תל אביב-יפו. כיום עובדת בחברת LEONOVO - מחשבים בשווק. אושרה תחילת מועמדות מ-1.22.

2. אישור תרומה לעמותת "דור פלמ"ח"

העמותה פנתה ליגור בבקשה לתרומה. אושרה תרומה בסך של 3000 ש"ח (ע"ח מזכירות).

ישיבה מיום 26.12.2021

1. קבלה למועמדות

מוזמנת: **מיכל שמיר**.

יוסי חאלווי - בן הזוג של רוני יובל. בן 30 מעכו. מדריך בחינוך החברתי (גי-די). הדריך בנירים. לומד עריכה לשונית.

משי רז - אשתו של יגור רובנצ'יק. בת 29, מאלון הגליל. למדה מדעי המזון בתל-חי. עובדת כטכנולוגית איכות בסטרטאפ ביוקנעם.

מאור לוי - בן הזוג של טליה אדר. בן 39 מקרית אתא. יש לו ילדה בת 9 בארה"ב. בין עבודות.

אושרה תחילת מועמדות מ-1.1.2022.

2. שבוע הערכות בחופש הגדול תשפ"ב

השנה שבוע הערכות יחול בין ה-21 ל-27 באוגוסט. הילדים יחזרו למסגרות ב-28.8 ותחילת לימודים ב-1.9.

3. ערעור על החלטת חיוב על נסיעות בכביש 6

מוזמן: **אביהו קול**.

לדעתו של אביהו, כל זמן שאנחנו קהילה נכון שהעלות תיכנס למחיר הק"מ יש שני יתרונות לכביש: הוא מהיר יותר ובטיחותי יותר. לדבריו, הוא לא היחיד שחושב כך. ויש להשאיר את התשלום בחיוב הק"מ. הוא נוסע בכביש 6 גם ברכבו הפרטי. אביהו מציע לקנות רכבים נוספים לנסיעות קרובות ושואל למה כביש 6 צפון כן וזה לא?

מנגד: הטיעון העיקרי להעברת התשלום לחברים על כביש 6 - שמירה על מחיר ק"מ נמוך למשתמשים ומניעת התייקרות. הדיון יימשך בישיבה הבאה.

שנה אזרחית טובה לכולנו. שנהיה בריאים, מלוכדים כחברה, נעבור יחד כל אתגר ומשבר ונצא מחוזקים יותר. התחלנו את השנה עם חיסון רביעי של 160 חברים בעזרת אילנה שטנגל וצוות בית אחוה.

מניסיון אנו יודעים שלוקח זמן לעדכן את החיסון הרביעי במערכת הממוחשבת של הקופות (התו הירוק). מקווים שיגיע במהרה.

אנו מבקשים בהזדמנות זו להודות לבעז אוחנה על ליווי הצוות לאורך שנות כהונתו כמזכיר. אנו תמיד אומרים שחלק מהצלחת הצוות זה הגיבוי הגדול שבעז נתן לנו לכל בקשה ובכל התלבטות. אנו מאחלים לבעז הרבה הצלחה בהמשך וחוזרים ומוזים על הפרגון, עזרה והתמיכה בנו.

מרפאה: במרפאה יש בזמן האחרון תחלופת אחיות. אנו תקווה כי בקרוב צוות האחיות יתייצב.

ייתכן ובמהלך השנה המרפאה תעבור שיפוץ יסודי על חשבון קופת-חולים כללית. הדבר יאלץ אותנו להתארגנות מיוחדת והרבה סבלנות. כאשר נדע יותר פרטים ותאריכים נעדכן בכל מקום.

מרפאת שיניים: עקב אי הגעה של חברים לטיפולים בזמן האחרון, אנו מבקשים להזכיר, כי כל מי שלא מגיע לתור שנקבע לו מחוייב ב-50 ש"ח.

אחזקות יגור

ישיבה מיום 4.1.2022

3. עדכונים שוטפים

מתחם טופולסקי - הגענו ליישורת האחרונה לפני חתימת חוזה עם חברת הום סנטר/טויז אר אס. חוזה השכירות הוא ל-5 שנים. בימים אלו אנו מסיימים את הטיוטות המשפטיות. **בניין משרדים סמארטשור-יארד** - בימים אלו אנו בוחרים את הפקח ואת חברת הביצוע להקמת הפרוייקט. צפי לתחילת עבודה - סוף חודש פברואר. יש לציין כי כל 3 הקומות כבר מושכרות.

לול - לבקשת מילועוף, לול יגור יוסיף עוד מדגר אחד לפני סגירתו, כך שהסגירה תתבצע בפועל בסוף חודש פברואר. **בית אריזה** - במתבן שליד הלולים יוקם בית אריזה לבצל, תירס מתוק וארטישוק. בשלב ראשון נבצע רק רצפת בטון ללא קירות.

1. אישור ההסכם קרקעות צ'ק פוסט (450) עם חברת יצחקי

אלון חגי הציג את מתווה פיתוח השטחים הגובלים בצ'ק פוסט (שטחי 450): יגור משיבה למנהל את השטח הכולל של 520 הדונמים, ובתמורה - מקבלת שטח של כ-60 דונם לייזום עצמאי ופיצוי כספי חקלאי על כל השטח. הייזום יכלול ברובו שטחי אחסון ולוגיסטיקה ויפותח יחד עם קבוצת יצחקי, אשר נבחרה מתוך 5 חברות שהגישו את מועמדותם.

2. חוצות יגור תחזית 21, תכנית 22. מציג נוקי נויפלד

נוקי סקר את הנעשה בשטח המתחם. נכון לסוף השנה נשארנו עם 2 חנויות פנויות, כאשר אנחנו במשא ומתן למלא אחת מבין שתי החנויות. חוצות יגור מעבירה לאחייג כחצי מיליון ש"ח בשנה ועוד חצי מיליון לסגירת החוב.

1. אישור תוכנית משק מסגרות 2022 (בכפוף לאישור הסעיף הקשור למס איזון) בעד 451 (81% מהמצביעים) נגד (19% מהמצביעים) תכנית המשק לשנת 2022 אושרה.

2. הפחתת מס איזון ב-5% בעד 493, % מהמצביעים (85% מהמצביעים) נגד 84 (15% מהמצביעים) הפחתת מס איזון ב-5% אושרה

3. בחירת יו"ר יגור - בהמלצת צוות האיתור, אודי קינן
אודי קינן נבחר לתפקיד יו"ר יגור
לאודי בהצלחה בתפקידך!

4. בחירת מנהלת קהילה - בהמלצת צוות האיתור, רחלי ברנדשפט
רחלי ברנדשפט נבחרה לתפקיד מנהלת קהילה יגור
לרחלי בהצלחה בתפקידך!

5. בחירת גזבר וחבר ועד הנהלה - נועם שפיגלר
נועם שפיגלר נבחר להמשיך בתפקיד הגזבר, וכחבר בוועד הנהלה
לנועם בהצלחה בשני תפקידך!

6. בחירת 5 נציגי ציבור לוועד הנהלה (מזכירות)
תימור בנארי, גלית חגי, שי מורן, נועם צוק ויעל ס"ט רשף זכו ברוב קולות המצביעים ונבחרו לוועד הנהלה
לכולכם בהצלחה בתפקידכם!

7. קבלה לחברות: ניצן ובר וטירן רום
ניצן ובר וטירן רום התקבלו לחברות
ברכות להצטרפותכם לקיבוצנו!

1. סיכום שנת 2021 ותכנית 2022 בתאגידים

באלגן - אורי זמיר: החברה חוותה אתגר כפול: חזרה לפעילות אחרי שנת קורונה וחידוש הרווחיות. אני נכנסתי לתפקיד במרץ 2020. הפארק היה סגור עד מרץ 2021. בסיכום השנתי אפשר להצביע על השפעות עסקיות חיוביות, אבל גם שליליות, הקשורות לקורונה. השפיעה לטובה העובדה שאנשים נמנעו מלטוס לחו"ל וביול יותר בארץ, דבר שעזר מאוד למלונות ולאתרי הבילוי כאן. החיסרון היה השימוש בתווים הירוקים והסגולים, שהפריעו לזרימה חופשית של לקוחות. במובנים האלו זאת היתה שנה מאוד לא רגילה: ראינו השנה עלייה גדולה בביקורים של אנשים פרטיים וירידה גדולה בביקור לקוחות מוסדיים. ננקטו פעולות יעול שונות בתחום הכספים וכוח האדם. בסך הכול הסיכום חיובי בהחלט. תוכנן רווח של 6.8 אלף ש"ח והביצוע הוא 1.1 מיליון ש"ח רווח. ההישג - בזכות הצוות המסור והמקצועי והיכולת לעשות שינויים והתאמות "תוך כדי תנועה". למרות כל העליות והמורדות (בזמן "שומר החומות") והקורונה הצלחנו לסיים בכפול מהתכנון, ואני מקווה שנמשיך את המומנטום בשנה הבאה. לחברה שתי פעילויות נוספות: הוותיקה - המזוננים ב"ספייס", בעיקר בקיץ, שהשאירה השנה רווח יפה כ-20% מהרווח של החברה. הפעילות החדשה היא הפעלת הבר ב"החורשה", שנכנסו אליה במהלך השנה, בהובלת עמיחי בשן, יגור רובינצ'יק ומיקה פוקס-פלויד. גם כאן מהווה הפעילות כ-20% מהרווחיות השנתית של החברה. לשתיה הפעילויות האלה מצטרפת גם הפעלת הקפיטריה בבית הספר. היעדים לשנה הבאה: הגדלת המחזור ב-15% מצמיחה טבעית והעלאת מחיר (כמו כולם במשק) הכניסה לפארק ב-9%, והגדלה של הרווח הנקי ב-20%, כדי לסיים את השנה הבאה ברווח של 1.2 מיליון ש"ח לעומת 1.1 מיליון ש"ח השנה.

ביחס ל"יגור פריי טיים" (בעלת הקאנטרי בנשר, לשעבר ה"ספייס"), נתבקשתי לדבר גם עליה הערב, למרות שאני לא היור ולא המנכ"ל. 2021 היתה שנה מוצלחת מאוד מבחינה כספית בהובלתו של ארנון חגי, והיא תסתיים בפלוס של כ-2 מיליון ש"ח, המתחלקים בין יגור והשותף החיצוני. צריך להסתכל על שתי השנים האחרונות כמקשה אחת. כאן השפעת הקורונה עוד יותר משמעותית מאשר בבאלגן, בגלל מענקי המדינה ופעולות שהתקיימו ב-2020 ובאו לידי ביטוי ב-2021. נעשתה עבודה אינטנסיבית בהתייעלות והתחדשות. חברת הניהול החיצונית הביאה ידע, ניסיון וקשר ל"איגוד חדרי הכושר". הפירות נקטפו השנה, ואנחנו מקווים שעוד יגדלו בשנה הבאה. לאחרונה, נחתם הסכם עם חברת "גרייט שייפ", שהפך אותה לשותף מלא, כשבידה 51 אחוז מהמניות של "יגור פריי טיים" שנרכשו מהמפרקת (של השותף הקודם). החברה לוותה בעבר 3 מיליון ש"ח מבאלגן. החזר החוב פרוס לעשר שנים. אנו מקווים שנצליח לקצר ולרז את התשלום על בסיס התוצאות בעתיד.

לגין - טובופלסט - זאב וורמברנד יו"ר לגין: שנת 2020 היתה שנה קשה במיוחד ללגין-טובופלסט עם הפסד תפעולי עמוק, זאת בהמשך לשנים קשות קודמות. במהלך 2021 פיצלנו את לגין לשתיה חברות. מינינו 2 מנכ"לים ושינינו את המבנה הארגוני, כך

שכל מנכ"ל מנהל גם את השיווק ואת המכירות. ביצענו תוכניות התייעלות רבות.

שנת 2021 היתה שנה של שינויים משמעותיים במחירי חומר גלם. עלייה של למעלה מ-100% בפח, באלומיניום ובפלסטיק. ההובלה הימית עלתה פי 4-6. זה חייב עדכון מידי במחירי המכירה שלנו. ביצענו 2 עליות מחיר ב-2021 ואחת נוספת ב-2022. זאת משימה מורכבת. למזלנו שני המנכ"לים אחראים כיום על השיווק והמכירות והם התמודדו מול הלקוחות. עליית המחירים בוצעה גם במחיר של הפסד לקוחות.

שנת 2021 נקבעה גם כשנת מבחן לטובופלסט, שבמהלכה קיימנו מעקב צמוד, האם יש לטובופלסט יכולת קיום.

לסיכום, בשנת 2021 נראה שטובופלסט שיפרה את מצבה והגיעה כמעט לאיזון תפעולי. חברת הבת בבולגריה לא עמדה ביעדי הייצור שנקבעו: בשנים 2020 ו-2021 נקבע יעד יצור של 22 מיליון שפופרות ובכל אחת מהשנים הצלחנו לייצר רק 14 מיליון שפופרות. התוצאות העסקיות של טובופלסט מושפעות מאוד מכושר הייצור בבולגריה. "אריזות" עמדה ביעדי הרווח.

לשנת 2022 בנינו תקציב מאוד אתגרי. בשנה זו טובופלסט תעמוד במבחן כמעט אחרון לעלייה ביכולות הייצור מ-70 ל-80 מיליון שפופרות אלומיניום, כאשר עיקר הגידול יהיה בבולגריה. "אריזות" עומדת בפני אתגרים חדשים כמו הקטנת המכסים על היבוא, בצד עלייה של מחירי המכירה כבר בינואר 2022. הלקוחות שלנו עומדים מול רשתות שלא מוכנות לעדכן מחירים באופן מלא. התקציב מניח ירידה בכמות הקופסאות אבל שיפור ברווחיות. שתי החברות זקוקות להשקעות גדולות. הקווים מאוד ישנים, עלות ההשקעה בכל קו חדש כ-10-15 מיליון ש"ח. זה נכון לאריזות ובעיקר לקווי האלומיניום והפלסטיק.

אנחנו תקצבנו כ-7 מיליון ש"ח להשקעות כדי לעבור את 2022. ההשקעה הנכונה לטובופלסט לבד הינה 30-40 מיליון במהלך 2022-2024.

לגין מחוייבת להעביר לבעלים דווינדנד בסך של 3 מיליון ש"ח. לפחות כך עשינו בשנים האחרונות, וכך נעשה כנראה עבור 2021. מספר המועסקים בשתי החברות כ-295 עובדים 2/3 מתוכם בטובופלסט. מספר חברי הקיבוץ - כ-59 עובדים.

יואב גרינברג - מנכ"ל טובופלסט: ב-2021 ראינו עלייה בביקושים של כל המוצרים.

מלבד התייקרות וקשיי ההספקה פגעה בנו התחזקות השקל. לאור הקשיים הגדולים היינו חייבים להתייעל במהלך השנה ולהעלות מחירים. החלפנו ושינינו גם ספקים במהלך השנה. ניסינו להוריד פחת. הצלחנו, בתוך הכאוס של השוק והקורונה, להעביר קווי ייצור מתפוקה חלקית לתפוקה מלאה, ולהגדיל את הייצור בבולגריה, וקיבלנו אישור זמני להפעלת המפעל בשבת, שאנחנו מנסים להאריך אותו.

הצלחנו לשפר מאוד את שיעורי הרווחיות. אנו מניחים שהקשיים בתחום חומרי הגלם, בהובלה הימית ובשער החליפין יימשכו גם בשנה הבאה, אבל כיוון שכולם סובלים, יכול להיות שזאת הזדמנות בשבילנו. יש סיכוי שיפתחו לנו שווקים חדשים בארה"ב ובאירופה בגלל הירידה בהספקה מסין. נוצרות כל

לעשות כסף והכסף צריך לעבור לקהילה, כמובן חלק נשמר להחזר חובות וחלק לפיתוח.

יגור חקלאות ועסקים - נוקי נויפלד: למרות כל החששות, שנת 2021 היתה מוצלחת מאוד. התכנית היתה להגיע ל-5.4 מיליון ש"ח הכנסות והגענו ל-5.6 מיליון ש"ח. שני מקומות שפספסנו היו בגד"ש, בנפילה במחירי הבצל וביבול האבטיחים. סיימנו את השנה ברווח נקי של 2.5 מיליון ש"ח. כרגע מתחוללת מהפיכה בתחום הכותנה והיא תחזור השנה להיות ענף מרכזי. נגדיל את השטח מ-500 ל-2000 דונם. בעבר גידלנו 6000 דונם. מחירי הסיבים גבוהים. הורדנו חלק מהירקות ואנו חוזרים לגדל כותנה.

בענף החממות אנחנו סובלים הפסדים כבדים כבר כמה שנים. הענף נשען על החסה. גילינו שהשוק לא משלם את המחירים שאנחנו שואפים אליהם עבור החסה. עשינו לכן שינויים גדולים, וההפסד השנה צפוי להיות 250 אלף ש"ח לעומת 800 אלף ש"ח ב-2021. החלפנו את סוגי החסה, הוספנו פעילות מסחרית לניצול המשאיות שלנו, אנו מוכרים היום עגבניות שרי ומוצרים נוספים. הכיוון הוא טוב, כיוון שהמוצרים שאנחנו לא מגדלים נקנים ארוזים ומביאים רווח גדול. שינוי נוסף נעשה בתחום המכירה: גילינו, שאם אנחנו מסדרים את הסחורה על המדפים בחנות, הפחת יורד והמכירות עולות. עברנו ב"שופרסל" להספקה ישירה ל-60 חנויות, ואנו מספקים גם לחנויות "מגה". החברים שלנו מסדרים ובודקים את הפחת בחנות, שיוור כתוצאה מכך בצורה דרמטית. אני מאמין ש-2022 תהיה שנת מפנה, ועדיין מרכזי רווח שלא יעבירו רווח יסגרו.

במשתלה הגדרנו ל-2021 תכנית נמוכה בגלל החשש מסגרים ושנת שמיטה. כמו בבאלגן, הקורונה דווקא הגדילה את המכירות והתוצאה יפה מאוד - 4 מיליון ש"ח רווח נקי. הצוות עשה עבודה יפה מאוד.

בחורשה אחרי שנת 2020 עם מעט מאוד פעילות וחצי מיליון ש"ח הפסד, שאפנו להגיע להתייצבות ולרווח של 150 אלף ש"ח. אנו מסיימים עם רווח של 200 אלף ש"ח. נעשה שינוי מהותי בתמהיל. אנו מוכרים היום חבילה מלאה וגוזרים ממנה את התשלום לספקים (מוסיקה, שתייה וכו'). בעבר שילמו לנו רק פר כיסא. החורשה סובלת מזה שאין לה קירוי ותקופת הפעילות מוגבלת. עם זאת, אנו צופים לשיפור בשנה הבאה ולרווח של למעלה מ-300 אלף ש"ח.

הנגריה סיימה את 2020 בהפסד. ל-2021 תכננו 130 אלף ש"ח רווח. כנראה שנצליח בכך. הקורונה כנראה מיטיבה איתנו גם כאן. החלפנו ספק חומרי פירזול והוספנו מכירות מוצרי חשמל ומטבחי חוץ (מטבחי גינה). המגמה חיובית ואנו מתכננים להגיע ל-200 אלף ש"ח רווח בשנה הבאה.

את ענף התוכים נאלצנו לסגור עקב מחסור גדול בגוזלים. אנחנו מעריכים שנגיע ב-2021 ל-5.6 מיליון ש"ח רווח נקי. התכנית ל-2022 היא להגיע ל-7 מיליון ש"ח.

פירוט הרווחים ל-2021:

עבודת חברים 5.4 מיליון ש"ח
דמי שכירות 2.7 מיליון ש"ח
שכר דירקטורים 180 אלף ש"ח
דמי ניהול 720 אלף ש"ח

הזמן הזדמנויות, באלומיניום עוד יותר מהפלסטיק. אנו סובלים ממכונן מיושן, ולכן פועלים בהירות כדי לא לקרוס מבחינת היקף ההתחייבויות ללקוחות.

אתגר חדש לפעילות שלנו הוא הדרישה, בעיקר באירופה, לעבור לשימוש בחומרים ממוחזרים. המטרות לשנה הבאה: להגדיל את הייצור שלנו בבולגריה לשוק האירופי, השבחת השדרה הניהולית שלנו ומיחשוב רצפת הייצור. הדפסת הדיגיטל שלנו מצליחה מאוד. המיקוד הוא כל הזמן על הרווחיות ולא על הכמות. אנחנו לא מנסים לשמח את הלקוחות בכל מחיר. ההשקעות הן בשמירה על הקיים, כדי שנעמוד בתוכנית המכירות האתגרית. אנו מותחים את יכולות הייצור שלנו כמה שאפשר. אני מעריך שהשנה נגמור מאוזן ובשנה הבאה נעבור לרווחיות בשלוש החזיתות: בולגריה, אלומיניום וישראל.

לגין אריזות מזון - אורי שפי (מנכ"ל לגין אריזות מזון): איבדנו לקוח גדול - "פרינר" שעבר לקנות תוצרת טורקית בגלל הבדלי מחיר וירידה בשע"ח של הדולר. הלקוח השלישי בגודלו - 9 מיליון דולר.

עשינו מאמץ גדול בתחום החדשנות על ידי מתן דגש ותקציבים לטובת פיתוח וחיפוש מוצרים וחומרים חדשים. האיום עלינו הוא לא מצד "קניאל" או טורקיה, אלא מקריסה או שינויים מבניים בתעשייה הישראלית, שיגרמו לכך שיותר ויותר מוצרים יובאו מחו"ל. למרות שאיבדנו את "פרינר", הגדלנו את המכירות ואנחנו מצליחים לזנוב במתחרים בארץ, בעיקר בשוק הבשר. הרשות הפלסטינית עברה אלינו, "פרי חן" עבר אלינו. יגור היא חברה תעשייתית מסורתית, הנסמכת רק על השוק הישראלי. השוק הישראלי לא גדל. אם לא נפתח ונייצר מוצרים חדשים, לגין לא תחזיק מעמד. אנחנו מחפשים מוצרים חדשים בתחום עיבוד הפח ומקווים להתחיל ליצא ב-2022. השנה הקרובה תהיה מאתגרת בכל מקרה. אני מעריך שלא נפסיד שווקים קיימים, אבל זה לא אומר שהם עצמם לא יצמצמו פעילויות, בגלל סיבות שלהם, כמו שנת השמיטה. הנחת העבודה לכן היא ירידה כמותית של 10%, במקביל ננסה להכניס יותר אוטומציה כדי להיות יותר יעילים. יחסית למפעלים אחרים בתחום, לגין מבחינה תפעולית חברה טובה. תמיד טוב להתייעל ולהשתפר, אבל לא משם תבוא הישועה. אין אצלנו בזבוזים ופחתים גדולים. המאמץ לאוטומציה נובע בעיקר מהקושי לשמר עובדים בתעשייה בישראל. התוכנית לשנה הקרובה אופטימית אבל תלויה, ויש כאן חוסר ודאות גדול, בהמשך קניית תוצרת ישראלית על ידי חברות השיווק.

לגין מאוחד (אריזות וטובופלסט) - תחזית 2022 - זאב וורמברנד: צפי לגידול משמעותי במכירות מ-169 מיליון ש"ח ל-194 מיליון ש"ח, כנ"ל ברווח הגולמי מ-25 מיליון ש"ח ל-32 מיליון ש"ח, וברווח התפעולי מ-3.5 מיליון ש"ח (כולו מ"אריזות") ל-8.5 מיליון ש"ח (חצי "אריזות", חצי "טובופלסט"). בשנת 2020 היינו בהפסד 1.5 מיליון ש"ח.

במדד EBITDA (רווחיות לפני מימון ומיסוי) היתה עלייה בשנה האחרונה מ-12 מיליון ש"ח ל-16 מיליון ש"ח. כאמור, אפשר להגיד ש-2021 היתה שנה טובה. אבל שני המפעלים דורשים השקעות גדולות.

נוקי נויפלד: (בתשובה לשאלות) לגין תעביר דיווידנד גם ב-2022. אין לי מטרות לשמור כספים בתאגידים. התאגידים צריכים

ס"ה"כ העברות לקהילה ב-2018 אפס, ב-2019 2.3 מיליון ש"ח, ב-2021 6 מיליון ש"ח וב-2022 6.8 מיליון ש"ח. חוב כלל התאגידים - אם לא היינו מעבירים לקהילה ומשקיעים, החוב היה נמוך יותר. בדצמבר 2019 היינו ב-20.7 מיליון ש"ח, השנה נגמור ב-15 מיליון ש"ח ובשנה הבאה ב-13 מיליון ש"ח.

תוכניות עתידיות

ענף הלול - החווה הדרומית יושבת על קרקע חקלאית. לא יכולים לעשות איתה הרבה, אלא אם כן זה חקלאות היי-טק, אנו בודקים בתחום. החווה המזרחית, לעומת זאת, כולל בור הבוץ של הרפת, 19 דונם של אדמה פרטית של יגור, המאפשרת לה לעשות כל דבר בלי צורך באישור של רמ"י. אפשר לעשות שינוי יעוד בוועדה המחוזית. אפשר להפוך אותה למרכז רווח יותר משמעותי מחוות הלולים. לקראת אמצע מרץ נסיים את המדגר האחרון של הלול ונמכור את הציוד. אנחנו כבר במ"מ עם חברות להשכיר את השטח. בשלב הבא נפתח שם איזור לוגיסטיקה ואכסון.

שינוי הסכם חכירה - לפני 4 חודשים התקבלה ברמ"י החלטה מספר 5152. עד היום היתה יגור בהסכם חכירה ישן, שהקשה מאוד על הפעילות העסקית שלנו. על פי ההסכם הישן בכל עסק יגור צריכה להיות בעלת העסק 51% מהמניות והשותף ב-49%. חברות גדולות לא מוכנות להסדר הזה. ההחלטה החדשה היא שמשקים שבחווה חכירה חדש יוכלו עבור שטחים של עד 60 דונם, להסתפק אפילו ב-26% בעלות, והשותף יקבל 74%. זה מאפשר לבעלי קרקעות לפתח את האדמות שלהם לעסקים חדשים, חוץ מחקלאות, בתנאים מסחריים הרבה יותר אטרקטיביים. ביקשנו להצטרף לחווה הזה. ייקח זמן, אבל אנחנו מקווים

רווח 5.5 מיליון ש"ח

דיווידנד 2.5 מיליון ש"ח.

תחזית לשנה הבאה - דיבידנד 3.5-4 מיליון ש"ח.

השקעות 2022 בסדר גודל דומה ל-2021, גידול יהיה בחממות, בנגריה ובחורשה.

השקעה בפיתוח מטע האבוקדו - לאחר המאמץ הגדול של 2021, השקעת 1.1 מיליון ש"ח, נרד ל-390 אלף ש"ח ב-2022. למרות כל התחזיות הפסימיות, הכיוון הזה יצדיק את עצמו. שתלנו 700 דונם, 350 מהם נשארים בעיסקה של גידול משותף עם שער העמקים, ולגבי היתר, עשינו שינוי ועברנו לגידול עצמאי שלנו. הסיכון לא גבוה. גם אם לא נגיע ל-7000 ש"ח רווח לדונם אלא ל-2000, זה עדיין יותר מכל גידול אחר. הכסף יתחיל להיכנס מהשנה הבאה וזה ישנה דרמטית את הכנסות הגד"ש.

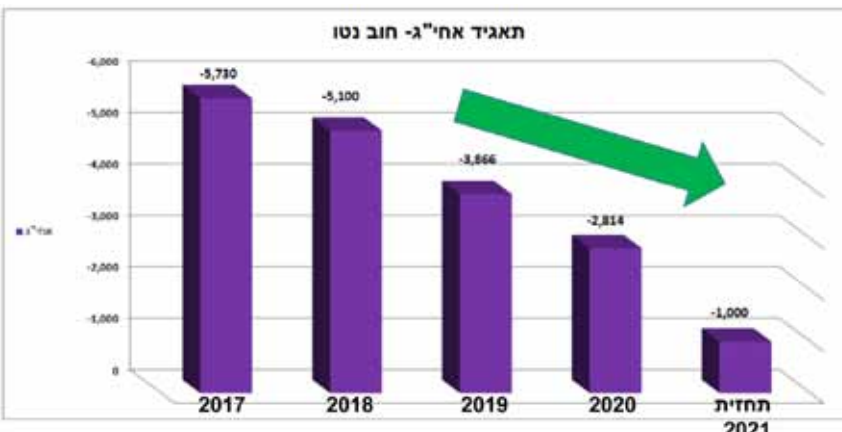
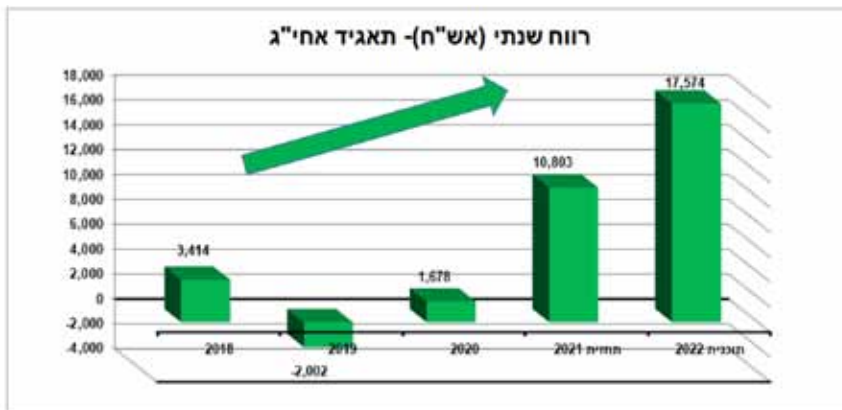
מסגרת 2021 היתה 2.7 מיליון ש"ח השקעות, מסגרת 2022 היא 2.2 מיליון ש"ח.

חוצות יגור - המצב סטטי ומשתנה בעקבות שתי חנויות העומדות להשכרה. השנה החנויות פעלו כמעט כל הזמן. "טיסן" עזב אחרי כמה שנים טובות, חצי מהשטח בו פעל כבר מושכר. חנות "יגור הום" לא הצליחה ונסגרה. אנו עושים מאמץ לאכלס את המקום. חוצות יגור מעבירה חצי מיליון ש"ח החזר הלוואות לאחיי"ג וחצי מיליון ש"ח החזר הלוואות ליגור, הכל כולל ריביות. בשנה הבאה אנחנו רוצים להגדיל את החזר לאחיי"ג ל-750 אלף ש"ח וליגור כ-1 מיליון ש"ח. לחוצות יגור נשארו הרבה שנים להחזיר את חובותיה. אם נמשיך ככה יהיה טוב.

ענף הלול - הענף סובל כבר מספר שנים מחוסר תאום בין המגדלים ובין המדינה. המחירים הולכים ויורדים משנה לשנה. יגור היתה מגדל חזק ומצטיין, אבל זה הספיק רק עד שלב מסויים. ב-2021 האינטגרציה הפסידה 80 מיליון ש"ח והודיעה באופן חד צדדי שהם מורידים את המחירים מ-50 אגורות לקילו ל-34 אגורות לקילו. אנחנו חייבים לקבל 48-49 אגורות ולא ראינו היתכנות כלכלית לעבוד איתם. יש בלגן מטורף בענף והחלטנו להפסיק את פעילות הענף ביגור. אין לו היתכנות כלכלית. בשטח נעשה שימושים אחרים.

אני לקראת סיום 4 שנים כמנהל אחיי"ג. שאפתי להגיע לרווחים של 10 מיליון ש"ח. צחקו עלי. ב-2018 העברנו 3.4 מיליון ש"ח, בשנת 2021 נגיע ל-10 מיליון ש"ח, בשנה הבאה - ל-17 מיליון ש"ח. המטרה היא להעביר כמה שיותר כסף ליגור. לא נסכן אף תאגיד בעודף דיווידנד, אבל הם חייבים להעביר כספים ליגור.

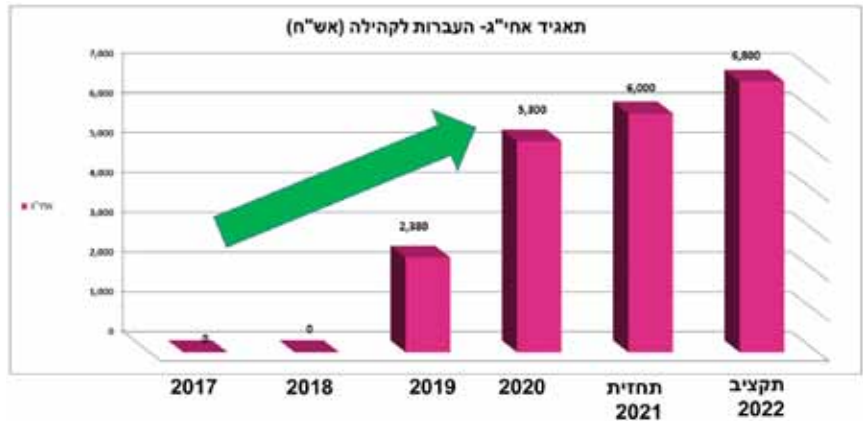
לגבי החוב - קיבלתי את אחיי"ג עם 5 מיליון ש"ח חוב. התחייבתי שבקדנציה שלי אחיי"ג תשלם את החובות. אני מעריך שלקראת 2022 אחיי"ג לא תהיה חייבת כספים עוד. לא כל הכסף עובר באופן ישיר. בנוסף למה שעובר בדיווידנד, עוברות גם משכורות, והשכרות והכנסות נוספות.

טובים ויכולות מקצועיות גבוהות ביותר. אנחנו מחכים לאישורים אחרונים של רמ"י. הכול בכפוף לאישור קלפי חברי יגור.

חברת פלסג'יז - החברה ששכרה את מחסן "לי" מאחורי לגין, שוכרת מאיתנו עכשיו גם את השטח המגודר מול טופולסקי. הכסף, 700 אלף ש"ח בשנה, עובר ישירות ליגור.

מבנה המחסנים החדשים - אזור סמרטשוטר יארד - מצאנו שיש לנו אפשרות לבניין משרדים של 900 מטר. ללא צורך בהיוון. החלטנו לנצל אותם. הרן ילין תיכנן. בידנו כל האישורים. אנחנו הולכים להקים בניין משרדים צמוד ללובי של סמרטשוטר, בבניין יהיו 3 קומות. כל קומה 300 מטר. "סמרטשוטר" בעצמם כבר שכרו שתי קומות. על הקומה השלישית מתחרות 5 חברות. יגור תבנה רק את המעטפת. הבנייה הפנימית תעשה על ידי השוכרים. זה אמור לעלות 5.8 מיליון ש"ח. המבנה יביא הכנסה חודשית ליגור של 62 אלף ש"ח, 780 אלף ש"ח בשנה. תוך 8 שנים תחזור ההשקעה ויגור תישאר עם הנכס. בשבוע הבא נביא את הפרוייקט לאישור בקלפי. להערכתנו, תוך שנה הבניין יהיה מאוכלס.

מתחם טופולסקי-סינגל - אנחנו לקראת סיום מו"מ עם חברת "טויז אר אס" שתשכור את השטח כמחסן. החוזה יהיה ל-5 שנים, ההכנסה כ-1.3-1.5 מיליון ש"ח בשנה. יגור נדרשת להשקעה של 700 אלף ש"ח להכנת התשתית. לא הסכמנו שחברת "טויז אר אס", שנשלטת על ידי "הום סנטר", תיכנס להשקעות שם. יגור יכולה בעצמה. השכירות תתחיל במרץ הקרוב. תוך כדי המו"מ עם "טויז אר אס" הצענו להם לפתוח חנות צעצועים בבאלגן. הם אהבו מאוד את הרעיון. אנחנו בודקים כרגע את האפשרות התכנונית שלו ומעריכים שזה יתן תנופה גדולה לבאלגן.

לסיום, דבלה אמר לי: נדליין דורש עצבים ארוכים - זה לא בשבילך, בגלל האופי התזזיתי והקצב המהיר. הוא צדק. צריך הרבה סבלנות. אבל זה מנוע הצמיחה הכי חשוב שלנו היום. יש כרגע ביקושים אדירים. אם נעלה ונתפוס את הגל נהיה למעלה. זה לא אומר שלא צריך לדחוף ולהתאמץ בכל המקומות האחרים. בכל אחד מהם צריך לאתגר ולעודד את המנהלים שיעשו יותר ויתפתחו כל הזמן. אם לא נעשה את זה, לא נצליח לשמור על רמת השירותים בחינוך, בבריאות ובתרבות שיגור נותנת לחברים. זה הזמן להגיד תודה לרני טנא, שעבד איתי שנתיים, והתוצאות ביח"ס ב-2021 זה הרבה בזכותו. אני מצר מאוד שאין לנו דור ביניים ודור צעיר שמנהלים את העסקים. יגור חייבת להתארגן ולשבץ את הדור הצעיר שלה בעמדות הניהול. כל מי שיכול הולך לעבוד במקומות אחרים. אם לא נעצור את זה, כל התפקידים הניהוליים יהיו בידי אנשים מבחוץ. אני מכיר קיבוץ כזה שאני הי"ר שלו. זה לא בריא לקהילה ולא לעובדים עצמם. אני מאחל הצלחה לרחלי, מנהלת הקהילה, ומקווה שנעבוד ביחד לשפר את התחום הזה. יש לנו עסקים טוב ומנהלים טובים ושיהיה לנו בהצלחה.

שברמ"י יסכימו.
כניסתו של הנמל הסיני לעבודה והעברת נמל חיפה לידיים פרטיות - יגור נמצאת באיזור כלכלי מבוקש ביותר. ראשת עיריית חיפה שלא רוצה מחסנים בשטחה, מעבירה את כל תחום הפעילות הזאת לשטחים הגובלים בחיפה ובכללם אנחנו. כל החברות הגדולות העוסקות בלוגיסטיקה ואכסון, מגיעות ליגור לשת"פ אכסון ולוגיסטיקה. אנחנו מנהלים את הפגישות על סמך החוזה הישן, וכפי שציינתי, זה מקשה על החברות המתעניינות. מגבלות נוספות ששמנו לעצמנו - לא לאפשר תנועת משאיות ביגור, וכל הסכם חייב להיות מאושר בקלפי של חברי יגור. לא יקרה, כאן מה שקרה בקיבוץ גבע, שהציבור הפך על פיה את החלטת המנהלים הכלכליים, והקיבוץ נתבע על סך 52 מיליון ש"ח על ידי אותה חברה.

מחסן לוגיסטי "הום סנטר" - כרגע במו"מ מחסן לוגיסטי של "הום סנטר" על השטח שבין חוצות יגור ללגין. הטיוטות מוכנות. לא חתמנו עד אישור הקלפי, והגשנו את החומר לרמ"י מחוז חיפה לאישור. כשיגיע אישור נביא להצבעה. הציבור ישמע ויחליט.

קרקעות המפרץ - העיסקה התחילה להתבשל ב-1998. כשאני נכנסתי לתפקיד לפני 4 שנים, אלון חגי אמר לי, שאם העיסקה הזאת תקרה, חברי יגור לא יצטרכו לעבוד יותר. זה לא יקרה. ועדיין העיסקה קיבלה דחיפה מאוד גדולה בשנה האחרונה, הרבה בזכות העבודה של אלון עצמו עם צוות שלם. היא נקראת "חלקת 450" ומקבילה לצי-פוסט. השטח יעבור לעיריית נשר, המנהל יצפה את יגור על ההפקעה, ויגור גם תקבל זכות יזום על 60 דונם ללא מכרז. התקדמנו מאוד. ראש עיריית נשר עוזר לנו מאוד וגם המועצה האזורית. בחרנו יזם מבין כמה אופציות. הוא יבצע את הפרוייקט בשם יגור. היזם הוא "קבוצת יצחקי" שעושה מרכזים לוגיסטיים בכל הארץ, היא בעלת קשרים פוליטיים

האמנם: "היה לי חבר, היה לי אח"?

התייחסות לאספות ולקלפי בנושא תכנית המשק 2022 ולפגיעה החמורה בבניית הממ"דים למבוגרים (רשימה ראשונה) אהוד ס"ט

במקום שאליו אני הולך / היו רבים כבר לפני / השאירו שביל, השאירו עץ / השאירו אבן לרגלי
(יורם טהרלב, "היה לי חבר, היה לי אח")

האם וכיצד ניתן לתמצת במשפט אחד את הדרך שעברנו בשנים האחרונות מ"הקיבוץ השיתופי" ועד לימינו אלה?
ומי נושא באחריות לפגיעה החמורה בדור המבוגרים ולגרימה למאבק הבין-דורי ביגור?

לנושאים חשובים, וכן על ידי מערכת מיסוי פנימית פרוגרסיבית בחלקה.

בגרסה הקשה והקיצונית יותר, המערכות החברתיות-כלכליות פושטות בהדרגה סייגים אלה, והן מתקרבות יותר ויותר לאלו של "ישובים קהילתיים", ואף - "עירוניים".

ג. ולבסוף, בהצבעות האחרונות על תקציב 2022, עלינו שלב נוסף.

בהתאם להצעת המזכירות בסעיף שהוגדר להלכה כ"בניית קבע חדשה + ממ"דים", הוחלט לבצע, למעשה, בקצב מואץ את הבנייה החדשה לצעירים, וזאת במחיר הפסקת מוחלטת של בניית הממ"דים למבוגרים. צעד קיצוני ונמחר זה ביחסים הבין-דוריים ביגור, מבטא למעשה את החלפת המוטו של יגור, והעלאתו (או הורדתו) במדרגה נוספת:
"שלי - שלי, וגם שלך - שלי!"

זהו מוטו פסול, שאינו מקובל היום בשום חברה נאורה ודמוקרטית, אפילו אלו המחזיקות באידיאולוגיה הקפיטליסטית, והוא התאפשר על ידי שימוש לרעה במערכת הארגונית והקהילתיות של הקיבוץ (ראו להלן, על האחריות למהלך).

חשוב להבהיר: תמיד אמרנו שאנחנו בעד בנייה חדשה לצעירים. כך, למשל, בהצעתנו באסיפה (הצעת אהוד ס"ט ואביהו קול), הצענו שרבע בלבד מתקציב הבנייה השנה - 2 מיליון ש"ח, מתוך סך של 8 מיליון ש"ח - יוקצו להמשך השדרוג של הדירות הישנות של המבוגרים באמצעות בניית הממ"דים, וכל השאר ילכו לבנייה החדשה לצעירים. וזאת, על אף הפיגור הגדול עד היום בבניית הממ"דים, ועל אף שבי"חוברת השינוי" נאמר במפורש שהבנייה והתקציבים, יבוצעו "במדרג (קצב) שווה!"

בשיחת הבהרה שהייתה לי לפני הקלפי עם "ועדת האסיפה", אף הגדרתי את 2 מיליון ש"ח הללו, כ"כבשת הרש" של הדור המבוגר. למרות זאת, בהצבעה בקלפי נגזלה מאתנו באופן בוטה, גם "כבשת רש" זו!

זומה שאין הגדרה טובה יותר להחלטה זו, מאשר המוטו שלעיל: "שלי - שלי, ושליך - גם הוא שלי".

2. מי האחראי לאי צדק זה, ובעקבותיו - לקרע ולמאבק בין הדורות ביגור?

מי שנושאת באחריות לצעד חמור זה, היא בראש וראשונה המזכירות, שיזמה וקידמה אותו בנוהל חפז באסיפה. חִבְרָה אליה בכך גם ועדת האסיפה, שבמקום לעצור את המזכירות

אנחנו מרבים להתרפק על שיריו של יורם טהרלב לאחר מותו, ובצדק. יורם היה אוהב אדם ואוהב ארץ ישראל, ומאות השירים שהוא השאיר אחריו, מבטאים זאת בצורה קסומה וכובשת לב. אבל האם אנחנו מקיימים באמת את פנייתו הנרגשת, ואולי את ציוויו: "היה לי חבר, היה לי אח"?

במקביל, אנחנו גם חוגגים ברוב עם והדר את כניסתה של יגור לשנת ה-100. אכן, "100 שנים זה לא הולך ברגל!". אבל האם בהזדה של השכבה המבוגרת מזכויותיה בדור, אנחנו באמת מכבדים את זיכרם של הראשונים ואת מאות המבוגרים החיים אתנו היום שהיו כאן קודם, ואשר "השאירו שביל, השאירו עץ, השאירו אבן לרגלינו". וזאת - כבסיס לקיבוץ גדול ואיתן, המסוגל לבנות ולהתפתח לטובת כולנו?

צר לי לקבוע - שלא.

ההחלטות האחרונות שהובילה המזכירות בנושא הדיור, המבטיחות מצד אחד בנייה חדשה ומואצת לצעירים, אך מצד שני שוללות את זכויות הוותיקים והמבוגרים לשדרוג מינימלי של דירותיהם, פוגעות בתחושת הצדק הבסיסי, ומפלגות וקורעות את הרקמה החברתית העדינה של חברות ואחוזה בין הדורות ביגור. במקום לשלב ידיים בין הדורות, הן מבטאות כיפוף ו"הורדת ידיים". החלטות אלו אינן ראויות מבחינה ציבורית ומוסרית, ומשום דרך קבלתן החפוזה, קרוב לוודאי הן גם לא לגיטימיות, ואולי גם לא חוקיות, ודין - להשתנות!

1. האם ניתן לתמצת במשפט אחד את הדרך שעברנו בשנים האחרונות מ"הקיבוץ השיתופי" ועד לימינו אלה?

אחת הדרכים לבחון ולאבחן מערכות חברתיות, היא לבדוק את הגדרת המטרות שלהן באמצעות סיסמאות הדגל - המוטו שלהן. ונתחיל מההתחלה:

א. "הקיבוץ השיתופי", לפחות בגרסתו המוקדמת, ראה כמוטו את הסיסמה של שותפות מוחלטת או בניסוח של האידיאולוגיה הקומוניסטית דאז:
"שלי - שלך, ושליך - שלי".

עם זאת, במשך השנים התמססה האידיאולוגיה, והותרה לחברים בעלות על חפצים אישיים וחפצים משפחתיים בדירה.

ב. "הקיבוץ המתחדש" (המופרט) - בו אנחנו חיים להלכה היום - החליף למעשה סיסמה זו, ואימץ את המוטו:
"שלי - שלי, ושליך - שלך", שזו תמצית ההפרטה (ההפרדה).

בגרסה הרכה יותר של "הקיבוץ המתחדש", ההפרטה אינה מוחלטת, והיא מסוייגת על ידי סובסידיות ו"ירשתות ביטחון"

מלכת בנוהל בלתי מקובל זה, שיתפה איתה פעולה וסייעה לה בהעברת הנושא.

ב"דף לחבר" שהוצאנו לקראת ההצבעה בקלפי (5.1.22) נאמר: **"ספק אם היה ביגור אי פעם מקרה, שנושא חשוב ומרכזי כל כך, הובא במכוון להחלטה בצורה כל כך לא ראויה - במחטף, ללא דיון ציבורי הולם, וללא כל נכונות להידברות."**

משפטים אלה מסכמים, למעשה, את כל שהיה פגום בנוהל הדיון בעניין זה.

א. אחריות המזכירות לתוכן ההצעה ולנוהל הדיון

1) מהות ההצעה - אין לי ספק שאם המזכירות הייתה מביאה לאסיפה הצעה מקובלת ברוח "חוברת השינוי" והדומה להצעתנו (אהוד ס"ט ואביהו קול) האומרת ש"מתוך הסכום המוקצב לבניית קבע חדשה + ממ"דים (שימו לב לכותרת המקורית של הסעיף) בסך 8 מיליון ש"ח, יוקצו 2 מיליון ש"ח לבניית ממ"דים (למבוגרים)", **הצעה זו הייתה עוברת באופן חלק וללא כל התנגדות משמעותית**. כזכור, מדובר כאן רק על רבע מהסכום המוקצב להשקעה בבנייה, כאשר כל השאר מופנה לבנייה חדשה לצעירים.

ב"דף לחבר" שהוצאנו לקראת ההצבעה על הצעתנו (29.12.21), **הגדרנו את הצענו כ"מינימלית (מבחינה כספית), ומאוזנת (מבחינה ציבורית חברתית), וכשומרת על ערכי יגור"**.

כל אלה לא עצרו את המזכירות. ומרגע שהיא הובילה ונתנה **הכשר ולגיטימציה להצעה חד צדדית וקיצונית**, האומרת שכל הסכום המוקצב לבנייה ב"תוכנית המשק" 2022, יופנה אך ורק לבנייה החדשה לצעירים, ודבר לא יישאר למבוגרים, מאות מחברי יגור כנראה לא עמדו בפיתוי, והצביעו בעדה.

האם זה פוטר כל אחת ואחד מאיתנו מאחריות אישית להתנהגות אתית ומוסרית? לא. אבל אין ספק **שהאחריות העיקרית להפרה והתעלמות מערכים בסיסיים וחשובים אלה, חלה בראש וראשונה על המזכירות שיזמה ודחפה את המהלך!**

2) המנדט המוגבל של המזכירות הנוכחית - המזכירות הנוכחית הינה למעשה "מזכירות מעבר". היא סיימה את הקדנציה החוקית שלה כבר לפני קרוב לחצי שנה - באוגוסט 2021.

מקובל ש"ממשלות מעבר" (אצלנו - המזכירות) לא מקבלות החלטות דרסטיות בתקופת המעבר. הן עוסקות רק בשוטף, ומשאירות נושאים מרכזיים להחלטת הממשלה הנבחרת החדשה, שלה יש סמכות ומנדט ציבורי מלא. לעומת זאת, המזכירות הנוכחית העדיפה לסיים את כהונתה באקט צורם הגורם עוול לדור הוותיק, ובכך - לפלגנות בין-דורית.

לסיכום, אני חושב שלא ניתן לסלוח למזכירות זו, על כך שערכים מרכזיים כל כך בחיינו, כמו סולידריות, התחשבות בזולת ועזרה הדדית - במיוחד למבוגר ולחלש, הפכו אצלנו למילים ריקות וחסרות תוכן, ובמקומן "שם המשחק" הוא תועלתנות אישית ואנוכיות.

אין לי ספק שמהלך חריג ולא הוגן זה, של ביטול בניית הממ"דים למבוגרים, מטיל כתם כבד על כל תקופת הכהונה של המזכירות הנוכחית. יותר מזה, לדעתי הוא מטיל גם ספק חמור על הזכות והכשירות שלה להנהגה בעתיד.

ב. אחריות ועדת האסיפה

1) ועדת האסיפה אחראית לכך מאחר והיא נתנה את ידה לנוהל החפז והלא ראוי שיזמה המזכירות, ושיתפה עימה פעולה.

חשוב להבין: ועדת האסיפה אינה רק ועדה טכנית שתפקידה לחלק את רשות הדיבור באסיפה. **ועדת האסיפה היא ועדה ציבורית שאינה כפופה למזכירות, והיא אמונה על ניהול דיונים ציבוריים ראויים, בדרך יסודית כבסיס לקבלת החלטות ציבוריות מושכלות (בקלפי)**. כזכור, היה עליה למנוע מהמזכירות מלהעביר את הצעתה באופן חפז כנושא משני המסתתר בתוך סעיף ההשקעות בבנייה במסגרת התקציב. **במקום זאת, היה עליה לדרוש מהמזכירות לקיים דיון ציבורי יסודי והולם!**

מעניין לציין כי המחטף שנעשה אצלנו בנושא הממ"דים, דומה מאוד **"לחוק ההסדרים"** הידוע לשימחה, בכנסת. חוק זה, הצמוד לתקציב המדינה, משמש לא פעם להעברה חפזה של כל מיני "עזיזים", שהממשלה מעוניינת להעביר בכנסת. ועל כך הוא נתון בביקורת חריפה.

כך למשל, ב"ויקיפדיה" נכתב בנושא זה:

"נגד 'חוק ההסדרים' נטען כי הליך החקיקה החפז אינו מאפשר דיון מהותי בגופם של סעיפי החוק השונים, שחלקם עוסקים ברפורמות גדולות במשק.

בנוסף, נטען כי הליך חקיקתו אינו מאפשר שקיפות מינימלית וביקורת ציבורית נאותה, ובכך הוא מערער את היסודות הדמוקרטיים של הליך החקיקה."

דומה שאין מילים קולעות יותר על מנת לתאר את מה שהתרחש אצלנו לאחרונה: **העדר דיון מהותי, חוסר שקיפות מינימלית ובכך - ערעור היסודות הדמוקרטיים!**

2) וכל זה עדיין מבלי לומר מילה על "התרגיל" של ועדת האסיפה, שבאישון לילה (ב-22:30) הוציאה סעיף משמעותי מפתק ההצבעה על התקציב ("תוכנית המשק") ל-2022, על סמך "חוות דעת משפטית", שאינה מחזיקה מים. ועוד נחזור ונדון בכך בעתיד.

3. לאן אנחנו הולכים מכאן?

מכל האמור לעיל ברור שלא ניתן להשלים עם המצב הקיים, ובדעתנו לפעול לתיקון המעוות, בכל המישורים הרלוונטיים: ביגור עצמה, במוסדות התנועתיים המתאימים, ואם יהיה צורך - גם באפיקים משפטיים.

כל זאת, בין היתר, על מנת שנחזור ונהיה ראויים לפנייתו הנרגשת של יורם טהרלב:

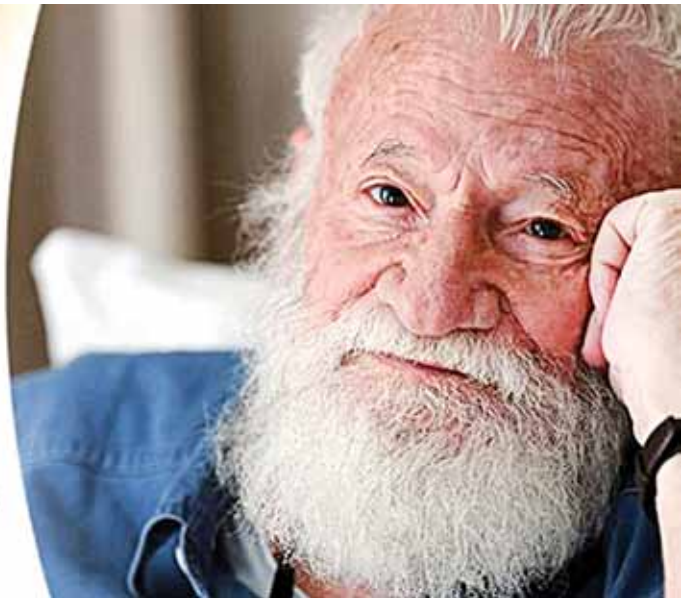
היה לי חבר, היה לי אח / הושט לי יד כשאקרא ...
אני אחיד (או אביך ואימך), אל תשכח!
היה לי חבר, היה לי אח.

התייחסות ועדת אסיפה: ככלל, אין בהתייחסותנו משום אמירה - כזו או אחרת, בנוגע לדרך הראויה לחלוקה בין השקעה בתשתיות לשכונה חדשה ובין ממ"דים. מתפקידה של ועדת אסיפה לוודא שהחלטות האסיפה יבוצעו על פי נהלי יגור המאושרים, וכך גם פעלנו במקרה זה, כשהעמדנו את סעיף ההשקעות בדיון להצבעה בפני עצמו, כנדרש בחוברת השינוי.

יורם טהרלב זכרו לברכה

יגור נתנה לו מקום לנוח

רוחלה סגל

בירמן, אביבית טנא, יעל טנא שעזרו בעריכתו ובפירוקו לאחר הלוויה.

עינב רוזיאן, ועדת תרבות, שהביאה וחילקה לקהל המשתתפים בהלוויה פרחים, שהונחו בסוף הלוויה על קברם של יורם ורעייתו לינדה ז"ל.

אביה אדר ומירב שניידר, שעזרו לבנות המשפחה, שרה'לה קידרון (טהר-לב) ונורית זרחי, שנוקקו לעזרה כדי להגיע לחלקת הקבר.

אבשלום דיין על הצילומים.

צוות קרקע: **גלעד גרטמן, אבירם בירמן, מתן בניסטי, עמיחי בשן, לירן זך ודודן רוזיאן**. כן עזרו בקבורה אלה שתמיד נותנים כתף לאורך כל השנה: **דני דוד ואביהו קול**. תודה מיוחדת אנחנו רוצים לומר לצוות המורים, לתלמידות ולתלמידי בית הספר גני-טל שבקרית אתא. הם הפתיעו אותנו כשהביאו ללוויה, את המאפים שאפו לקראת שבת ותרמו לטובת הבאים ממרחקים, כאות הערכה והוקרה למשורר יורם טהר-לב, שהיה בשיריו הרבים חלק מהפסקול שלהם ושל המדינה כולה. כל הכבוד להם!!!
על כל אלה תודה רבה לכולם!

את כל הפרויקט ניהל, מתוקף תפקידו - **בועז אוחנה**. באותו יום שהובא יורם טהר-לב למנוחת עולם פורסמו תוצאות הבחירות האחרונות, מהן השתמע כי רחלי ברנדשפט נבחרה והוא מסיים את כהונתו כמזכיר יגור. ארגון הלוויה, היה כנראה ההמצע האחרון שלנו איתו כמזכיר יגור. בשנות כהונתו עברנו שינויים רבים באורחות חיינו. למרות המהפכות השקטות שהתחוללו כאן, לאורך כל הקדנציה שלו, הוא איפשר לנו לשמור על אופי הטיפול במשפחות האבלות ברוח המסורת שנוצרה ביגור במשך עשרות שנים, בנוסף לפעילות השוטפת והטיפול בשני בתי הקברות ביגור, ועל כך אני רוצה להודות לו מקרב לב.

עוד אני רוצה לציין את ההיענות היפה של חברי יגור, שפנינו אליהם. חלקם לא חיכו להזמנה, פשוט התנדבו ובאו לעזרתנו. זה כוחה של הקהילה ביגור, שיודעת להתגייס בעת הצורך וזה תמיד מוכיח שעוד לא תמו כל פלאיך, יגור, והזמר לא תם.

ביום שישי 7.1.2022 ליוונו את המשורר יורם טהר-לב, בן יגור, למנוחות, בבית העלמין שלנו, לרגלי הכרמל. בהלוויתו השתתפו אנשים רבים (מאות) ובתוכם בני יגור לדורותיהם, לצד חברים וידידים מוקירי זכרו מכל קצוות הארץ. זו הייתה פרידה מאיש שהותיר את חותמו בלבבות אוהבי זמר ושירה ארצישראלית אוטנטית, שיש בה שילוב של הומור עם מסורת ושירים בניחוח חסידי. שיריו היו לשירת רבים ללא הגדרות ומגזרים, ובהם נשמר קולה הרענן של יגור הישנה והטובה.

בהלוויה נשאו דברים:

דניאל, בנו, אמר קדיש, בשם יגור ספדה יעל סייט רשף, בשם המועצה האזורית זבולון ספד הרב מור-יוסף, בשם עוספיה ספד ראש המועצה מר בהיגי' מנסור.

לאחריהם ספדו בני המשפחה: אראלה, בתו, הנכדים יונתן, עומר, קמה, בתה של רוני, בתו הבכורה של יורם. הנכדה קראה דברים ליזכרו, בשם אמה שלא יכלה להשתתף בטקס עקב היותה חולת קורנה. בתיה קינן, אשתו, בדבריה הקצרים הודתה לכל ענפי המשפחה על התמיכה ועל קבלתה למשפחה, ופתחה צוהר קטן, אינטימי ומיוחד, לעולמם של יורם ובני משפחתו על כל גווניה לדורותיה.

סיימה את מסע הלווייה הזמרת דלית כהנא, שליוותה אותו 20 שנה על הבמה, בשיר "ההר הירוק כל ימות השנה", תוך שהקהל מצטרף אליה בגרון חנוק והרבה אהבה.

ארגון הלוויה עבר יפה ולא נרשמו תקלות מיוחדות, ועל כך יבואו על הברכה:

גדליה טולפין ובוב וילרוסה האחראיים על בית העלמין ביגור.

צילה פז ודורין טנא-וילרוסה מהמזכירות הטכנית.

יעקב ויובל זך שעל ההגברה

ראובן שניידר ופנחס בירך, אייל שריג

גיל דניסקי - הקב"ט של יגור, **אילן אכטל, איתי כרמון** - הקב"ט של המועצה האזורית זבולון, **אופיר** וצוות אנשי הביטחון מתחנת המשטרה בנשר.

אורי זמיר - וצוות הנוי שנרתמו לעזרתו: **גלי גורביץ, יוגב דגן, זיו אחישר, חנן מלכין רני לויטן ונריה קינן**.

איריס וילרוסה שהייתה אחראית על הכיבוד, **שרה'לה**

יגור נפרדת

משפחת טהר-לב היקרה, מכרים ואוהבים, בית יגור

"פקחתי את עיני היה אז חודש שבת
ראיתי מעלי ציפור קטנה אחת
ותכלת השמים וענן יחיד
וראיתי -
את ההר הירוק תמיד"

כך כתב יורם טהר-לב לפני חמישים שנה ובתזמון מצמרר, בראשיתו של חודש שבת, כאשר בשמים הכחולים ענן יחיד, עצם הוא את עינו ומובא כעת לקבורה בחיק כרמל - ההר הירוק תמיד.

לפני כשלושה שבועות, ציינה יגור את פתיחת שנת המאה בערב שירה סוער. לקראת סיום הערב, עמדנו מבוגרים וצעירים כתף אל כתף ושרנו יחדיו, כמעט באקסטזה, את "ההר הירוק תמיד" ולרגע נשרו מחלוקות היום יום, המריבות והוויכוחים והיינו לאיש אחד. לו היה יורם צופה באותו הרגע, בוודאי היה נרגש וגאה על אותו המנון מלכד ומאחד, שהוריש לנו, חברי יגור - גדולים וקטנים.

לא הכרתי את יורם באופן אישי, ובוודאי חבריו לכיתה החיים ביגור יוכלו לספר רבות על יורם הילד והנער, עימו צמחו וגדלו, שעה שיגור הייתה בראשית דרכה. אך בדרך הכתיבה המיוחדת שלו הצליח יורם להעביר את אותן החוויות הקולקטיביות בספריו "משק יגור טיוטה" ו"הנשיקה הראשונה" ולגרום לכולנו למצוא עצמנו מתבוננים באורחות חיינו המיוחדים, במבט הומוריסטי, ביקורתי משהו, ואין טוב ובריא יותר מהומור וקריצת עין עצמית, דבר שיוורם טהר-לב הצטיין בו.

כך גם השירים הרבים אותם כתב, מהווים עד היום את פסקול חיינו, בנו חברי יגור, שעה שנשמעים הם מעל גלי האתר - מעלים תמונות חיים אמיתיות: כפות רגלינו חשות את השבילים, בהם צועדים "החולמים אחר השמש" וזיכרון הפרדס ליד השוקת, אשר היה כאן ממש מעבר לברושים. אותה שעה מיוחדת של "ארבע אחר הצהריים" - כאשר מדרכות הקיבוץ מתמלאות בילדים, מרגשת אותנו מדי יום ביומו.

ועל אף שיוורם עזב את יגור לפני שנים רבות, נוף ילדותו וילדותנו שזור בשירים רבים ובהם מהולה אהבה אמיתית ושורשית. בתוך

סערות הימים העוברים על המדינה, חשוב לזכור את המילים הטובות והראויות כל כך, אותן טווה יורם לתוך מרקם חיינו:

"מי שרעב ימצא אצלנו פת של לחם
מי שעייף ימצא פה צל ומי באר
מי שסוכתו נופלת

חרש יכנס בדלת ועד עולם יוכל להישאר".

אפשר שדיבר על יגור, שעה שקלטה לתוכה את מעפילי עתלית, ואפשר שדיבר על עצמו, אך בוודאי מילים אלו מתאימות לכל חברה הרואה עצמה כחברה הומניסטית, ממש כפי שיוורם טהר-לב היה - אוהב אדם ואדמה, קשור למרחב הישראלי ולטבע בכל נימיו.

טוב היה למדינת ישראל, משורר ויוצר כיוורם, האורג ביד רגישה ובלב חפץ ואוהב, את דיוקן חייה. והנה תמה שירת חיינו, ושב הוא אל "ערש ילדותנו", אל "חלקת אלוהים", אותה ביקש בשירו, אפשר שעכשו ימצא "מנוחה נכונה", לרגלי ההר אותו אהב.

בית יגור כולו מרכין את ראשו ואבל עם המשפחה. יהי זכרו של יורם טהר-לב לברכה בתוכנו, כדברי הקדיש היגורי.

יורם טהר-לב שלי

עופרי שרון

בדרך לעוספייה

מתוך דברי האשכבה ליורם טהרלב של בהיג' מנצור,
ראש מועצת עוספייה (שגריר בדימוס).

אני עומד היום לפני ארון משורר השירה העברית החדשה, דמות מופת שקשרה קשר הדוק ועמוק עם הר הכרמל הירוק ומעיין היישוב הדרוזי עוספיא, בשיר שכתב.

"מעיין ידעתי בין עשבי הבר / בתוך השקט הכחול
לו ידעתי ככה לחיות / לנבוע ולעד לא לחדול
חלקת אלוהים ופיסת שמים / דבר לא אבקש רק אבן קטנה
ראשי להניח בצל הזית / ולשקוט ארבעים שנה.
מי זה ייקח אותי אל אותה השלוה שידעתי
אל הדממה אל חלקת הקמה, אל ערש ילדותי".

המשורר הדגול תאר את המעיין בצבעים פסטורליים, המקום הזה, נוף ילדותו, שהפך חלק משירתו ויצירתו, נמצא בפאתי היישוב עוספיא שעל הכרמל. אליו נוסף גם השיר "בדרך לעוספייה".

הקשר שיצק המנוח עם נופי הכרמל והארץ ראוי שיהיה נר זיכרון ואחוה לכולנו, ובמיוחד הקשר עם קיבוץ יגור ומשפחת טהרלב.

אסיים ואומר, ארצנו מאבדת ענק שירה. תקוותי ששמו יישמר לעד, כפי שנאמר, די ששיר אחד ייזכר כדי לשמר מורשת שלמה. עוספייה חייבת לו חוב גדול על שהאיר אותה בקרב תושבי ישראל.

בדרך לעוספייה

בדרך לעוספייה

קוטפים עפצים מעצי האלה

מלטפים את גזעו האדום של הקטלב

שותים קפה בבית השומר

ומים במעיין.

סופרים טריטונים וסופרים סלמנדרות

יושבים על מחצלת בבית של ניגים

וחוזרים בשביל הדרוזים.

ועוד יומיים חי בפה טעם מי המעיין

ועל המכנסים

ריח מנטה ודפנה וולריאן.

(יורם טהרלב, "הנשיקה הראשונה")

אחד מזכרונות הילדות הראשונים שלי הוא ההקלטה של שירי חגיגות ה-50 ליגור במועדון למטה, עם שלומית אהרון, היפה והצעירה, ואמא שלי שרה במקלה.

בילדותי היה יורם מגיע ליגור בימי שישי, ה"סלב" של הילדות שלנו, והיה משחק עם יגאל טפר, אבא של בת כיתתי מיכל, שחמט בצהריים.

בסדרת הספרים שלו על יגור כתב יורם טהרלב את השיר "בסדר" על סבא נחמן, שהיה מורה שלו, מורה לחיים, שנתן ציונים בהערכות ולא במספרים.

"ההר הירוק תמיד" הוא חלק ממני מאז גיל 3, ומאז שאני גננת, כמוכן, בכל שלב בשנה, בכל חג משק ובכל מסיבת פרידה מילד או אשת צוות, זה השיר ששרים ורוקדים.

לאורך השנים בגן ניסיתי כמה פעמים להזמין את יורם לגן. אבל מה לעשות...

לאבא שלי הוא אמר פעם, שהוא יודע לכתוב לילדים, אבל לא לדבר איתם. הוא כן שלח לנו מכתב שמרגש אותי מאז ולתמיד, בעיקר החתימה המיוחדת.

לקראת חגיגות ה-70 למדינה יורם הגיע לגן!!! זה היה אחד הימים המרגשים לילדים, אבל עוד יותר ליי!). יורם התרגש עד דמעות, כששמע וראה את הילדים רוקדים ושרים את שיר הפעמון, הוא אמר לאשתו, שהוא לא מאמין לרגע, שאחרי כמעט 50 שנה משהו עוד שר את השיר הזה, או בכלל זוכר אותו.

שירים רבים שלו ממלאים את שבילי חי - "ברבאבא" מכיתה א', "היה לי חבר היה לי אח", ששמעתי בבית של אמא בתקליט של נתנאלה. "יואל משה סלומון" מהתקליט של אריק, "חסקה" מלהקת חיל הים של אתי, "עץ הכוכבים" שילדים למדו בבית הספר היסודי, "50 שנה זה לא הולך ברגל", שאין יום הולדת 50 בלעדיו ועוד.

ובגן: "אך איזה חורף", "זה התחיל משני הורים", "המעיל", "אבא אמא וארץ ישראל", "צל ומי באר", ובעיקר "הפעמון" ו"ההר הירוק תמיד", שמושמע תמיד בביצועו המקורי. וגם ערימת הספרים שבראשם "הדודה שלי מרחוב הנביאים" ו"שרגא ופיני" שגורמים לילדים (ול) להתגלגל מצחוק גם אחרי כמה וכמה עשורים.

נפרדנו מיורם מול ההר הירוק תמיד, בדיוק כמו בשיר. "תמו חיים חתומים באדמת יגור, בעמלה, בלב חבריה". בטוח שזכרך יהיה לברכה בתוכנו.

גלגולו של תחקיר גדי רביב

אילו לא הייתי מרגיש חובה לפרסם גיליון לט"ו בשבט, לא הייתי טורח לרוץ לחפש סיפורים וחומר נוסף על הלוויה של יורם טהרלב מעבר למה שכבר נכתב, והייתי מפסיד סיפור משפחתי מרגש. אבל רוחלה סגל לא סיפרה לי שהיא כותבת רשימה על הלוויה וחיפשתי חומר. הגעתי לראש עיריית עוספייה מר בהיג' מנצור, כדי לבקש ממנו את הדברים שנשא בטקס. אני עצמי לא ידעתי כלל שהשיר "חלקת אלוהים קטנה" נכתב על המעיין בעוספייה, שכל מי שטיפס או ירד את הוואדי לכל אורכו מכיר אותו.

פעמים רבות ביקרתי במעיין, פעמים רבות עוד יותר שמעתי את השיר. רק על הקשר ביניהם לא ידעתי. למדתי על זה ממנו, ממנצור, בלוויה. הוא עצמו למד על כך ממהדורת החדשות ברדיו בבוקר הלוויה בשעה שש וחמש דקות, כשהקריין ציין שהשיר המוכר נכתב על ביתו ועירו עוספייה.

חיפוש קטן בגוגל חיבר אותו לשיר נוסף שכתב טהרלב על עוספייה, "בדרך לעוספייה". ההתרגשות הגדולה הובילה לדברים היפים בטקס, וגם לפנייתו לכל בתי הספר בעוספייה לציין את הפרידה מיורם טהרלב בטקסי זיכרון ודקה דומיה.

את כל זה למדתי ממנו בשעת הנסיעה ל"לב המפרץ", כשלידי יושב בני בנימין בדרכו חזרה למכינה הקדם צבאית. בדרך כלל הוא מעקם ת'אף כשנכנסות שיחות ומפריעות לפלייליסט של הבוקר. התנצלתי ואמרתי שאת השיחה הזאת אני חייב לקבל, והוא שמע איתי את כל השיחה עם מנצור. בסוף השיחה הודיתי לראש העיר על הטרחה ובכלל על כל העשייה שלו, והוא כבדרך אגב, כמו רבים אחרים, ציין שיש לו קשר ארוך וטוב עם יגור.

כמו תמיד במצבים האלה השאלה הבאה היתה, "נו... את מי אתה מכיר?" והשמות התחילו לזרום: מירה יובל מפקחת החינוך והגיניגית שמנהלת את המתחם, ודני. "איזה דני?" שאלתי, והסתכלתי על בנימין, "דני שהיה חבר של יגאל אלון". "זה אבא שלי", אמרתי "וגם הסבא של בנימין שיושב ליד". תודה לט"ו בשבט וליוורם טהרלב ולרוחלה סגל ולראש מועצת עוספייה בהיג' מנצור, שהפגישו, ליד המעיין, את הבן שלי עם אבא שלי, ועם יגאל אלון. אללה ירחמו.

גמביט המלך?

האזכור הראשון של יורם טהרלב בעיתונות

חיים ארנון ציין בפייסבוק שהאזכור הראשון של יורם טהרלב ב"תקשורת" היה, כנראה, ב-28.9.1956 בגיל 16.5 בעיתון "למרחב". לא מדובר בטיוטה ראשונית של "את ואני והרוח", שירו הראשון, ולא בטיוטות ראשונות של "ספר יגור טיוטה", אלא בהשתתפות באליפות השחמט של הקיבוץ המאוחד. טהרלב לא היה המשתתף היחיד מיגור, שהיתה אז מעצמת שחמט קטנה. במקום השני בתחרות וראשון לשחמטאי יגור זכה יצחק נהרי ז"ל, במקום ה-11 דוד גוטליף ז"ל, במקום ה-13 שמואל יערי ז"ל, במקום ה-16 יגאל טפר יבדל"א ובמקום ה-18 והאחרון - יורם טהרלב. יורם טהרלב ויגאל טפר היו צעירי המשתתפים. המנצח בתחרות היה עוזי גלר ז"ל מקיבוץ גבעת חיים.

(באדיבות יונה טפר)

בשנות נעוריי התייחסתי בביטול-מה לשיעורי הטבע, והטיולים על הכרמל מילאו אותי במין ייאוש שקט כזה של ילדה שמנמנה שהעלייה קשה עליה. כמו אותו פרדיננד, הפר העצלן, העדפתי לשבת בצל האלון, בשבתות, להשקיף עם אחיותיי על בית הוריי ולשיר קנונים וכורלים שאחותי הגדולה לימדה אותנו. לקטוף פרחים לא העזנו, אולי בגלל הרושם העז שהשאיר עלינו הקמפיין המוצלח להגנת פרחי הבר... אז איך זה כעבור שנים, כשעברנו מדירה לדירה, נשרו מבין האלבומים עבי הכרס פרחי אמנון ותמר מיובשים לנצח?

אחר-כך התחלתי לכתוב שירים, והעצים והפרחים והעלים והניצנים והריחות והצבעים והעונות והחגים והשורשים והצמרות קיבלו פתאום משמעות. היום אני לא יכולה לכתוב על יגור בלי עץ הצאלון שעל דשא חדר האוכל, ובלי שדרת הברושים שבדרך לבית הקברות ובלי פריחת השקדיות המופלאה ליד הרפת. היום אני לא יכולה לכתוב בלי מילים על צמיחה ולבלוב ופריחה. חומרים של אהבה.

נכתב בט"ו בשבט תשס"ו (13.2.2006)

ט"ו בשבט תמיד היה בשבילי איזה טרנד כזה השמור למביני עניין בלבד.

בתור זן נדיר שאין לו גינה, ולא שותל בה פטוניות, ולא מקורב לפרשת השבוע, ולא יודע לקרוא במגדיר ואין לו בעיה לשמוע על אירוס הגלבוע ולהישאר בבית - חברי הכת הזאת תמיד נראו לי מין מועדון סגור של ירוקים שמוכנים לעשות הכל כדי להעביר אפילו סרבנית טבע כמוני לצד שלהם.

חצי נחמה יכולתי למצוא בשירי החג, אבל כבר בתור ילדה הם נשמעו לי ילדותיים כאלה. אני זוכרת את עצמי חושבת על אותם משוררים שנאלצו למצוא מילים ילדותיות לכבוד ילדי ישראל (כי מי בכלל חוגג כאן את חג האילנות מלבד הילדים?) ותוהה: איפה פגשתם ציפור שמבשרת מעל כל גג את בוא החג? האם באמת ובתמים הלכנו לנטוע עם רון בלב ואת ביד? תודו שזה לא היה ממש ככה... אני דווקא זוכרת ט"ו בשבט של קור כלבים (זה במקרה הטוב שלא ירד הגשם המסורתית) שהידיים שלי בקושי החזיקו את השתיל והאף היה אדום מכפור, ועד שהטקס הגיע לסיומו כבר יצא לי החשק אפילו לשקיות עם הפירות היבשים, שאותם דווקא מאוד אהבתי.

ציון שבע שנים לעידית חכמוביץ' ב"ארבע אחרי הצהריים"

ביום א' ה-23.1, בתוכנית "ארבע אחרי הצהריים"
בשעה 16:00 בגל"צ

יצינו זאת בשיר או בכמה שירים פרי עטה,
באדיבותו של יורם רותם העורך המוסיקלי.

מוזמנים להקשיב.

הצטרפו לכרויקט סביבתי

מנקים את יגור

עד שלבסוף נולד הפרויקט. המטרה העיקרית היא פינוי הסככות וניקיון שטחי הקיבוץ, מניעת פציעות מיותרות. אני אדאג להשמיש כל זוג אופניים אפשרי, ומה שלא מתאים יותר לרכיבה, אעביר למיחזור. משמח מאוד לקבל שיתוף פעולה מלא מהחברים שמאוד מעריכים ומתעניינים בפרויקט. תודה מיוחדת לאייל שריג שתמיד נכון לעזור בחיך גדול והרבה אהבה.

יש לכם זוג אופניים ישנים במתקן? התקשרו לאורן גונן 0502618403. אורן יאסוף אותן לסדנה ללא עלות. מי שרוצה את האופניים בחזרה יקבל הצעת מחיר. אופניים למסירה ישופצו ויתוקנו, ויעמדו למכירה ביריד פתוח בעיגול, לכל הגילים.

אורן גונן: במהלך העבודה שלי בסדנה לתיקון אופניים ביגור, חברים רבים פנו אליי בנוגע ל"אנדרטאות" הברזל (אופניים ישנים) המעלות חלודה בסככות אופניים רבות ברחבי הקיבוץ. לקח לרעיון קצת זמן להבשיל,

שכונת הכרמל ושם נעצר ליד פח האשפה הראשון. עלי היה לשפוך את תכולתו לעגלה. וכך היה כיבוש מוביל את העגלה, והיה נעצר ליד כל פח אשפה לאורך המסלול המתפתל ברחבי יגור. כשהעגלה התמלאה, התיישבתי על קרש המושב (ולראשונה) לקחתי את המושכות וכיוונתי את כיבוש אל כביש כפר חסידים, משם היה כיבוש שוב לוקח יוזמה והוביל את העגלה עד למזבלה שהייתה בצד הכביש לפני גשר כפר חסידים. שם הייתי מרים את דופן העגלה ובעזרת המעדר מגרף את האשפה לערמה הכללית. מיותר לספר שלכל הפרוצדורה הזאת נלווה ריח הקרוי סירחון, שאפף אותי ואת כיבוש. הסירחון התגבר ליד ערמת המזבלה, שם התעופפו להקות זבובים בגוונים ובגדלים שונים. לאחר המחזור הראשון חזרנו עוד פעמיים או שלוש להסתובב במסלול האשפה, כיבוש מוביל ומושך ואני מרים ושוףך.

מסלול פחי האשפה

יותם ורדי

בתקופה בין סיום בית הספר לגיוסי לצבא הייתי "פקק". "פקק" הוא כינוי לקיבוצניק שאין לו מקום עבודה קבוע. ערב אחד פנה אלי סדרן העבודה והודיע לי שממחר אני מתחיל תורנות אשפה. למחרת הצטרפתי לתורן, שהיה לקראת סיום התורנות השבועית שלו - לחפיפה. נפגשנו ב-6 בבוקר באורווה. רתמנו את "כיבוש" הפרד הקבוע לתפקיד הזה - לעגלה. מאותו הרגע שכיבוש הרגיש רתום הוא יצא לדרך. לא היה צריך להגיד "דיו" או לכוון אותו עם המושכות, הוא ידע מה עליו לעשות. כיבוש הוביל את העגלה לקצה

המשק - חי

מתנה לחג: גן משחקים חדש תמי עוז, גן אורן: ניצלנו את השמש שיצאה לחמם אותנו לאחר הבקרים הקרים, כדי לשחק בגן המשחקים החדש, שבין מגורי האולפן ו"קו מעוצב". הילדים התרגשו לראות את המתקנים החדשים, ומיד אצו רצו להתנסות. הם ניגנו להנאתם במתקני המוסיקה, טיפסו והתנדנדו במתקן ה"מיני נינג'ה" והתנסו באתגרי שיווי המשקל. "איזה כיף פה! בואו נחזור לפה שוב!" אמרו הילדים.

ט"ו בשבט בימי קורונה עופרי שרון, גן חצב: כך חוגגים ט"ו בשבט בזן האומיקרון של הקורונה. בגן נמצאים ילדים בעלי תו ירוק: מחלימים ומחוסנים. גם לסטודנטית מאורנים, שהיתה אמורה להוביל את שבוע החג, הודיעו שאין שבוע התנסות. כלומר, חג לא היה (שנה שנייה ברציפות). כדי לשמור על קשר עם כל החולים והמבודדים, הכנו בבוקר החג עוגות מיץ תפוזים מעץ התפוזים שיש לנו בגן, חן קנתה לכל ילד ראש דשא, ועם כל הכבודה יצאנו לבקר את כל הילדים שבבית.

קהילה בימי מגיפה: כ"חצר יגור" מפורסמות תודות של חברים ומשפחות על התמיכה והעזרה מצד חברים ומוסדות בימי המחלה והבידוד. אחת מהן, ליסה רום, פרסמה תודה בפייסבוק לעטר רון ולמירי לוי. בזמן שהיא ורוני - בחו"ל, זיו בכידוד ביגור נזקק לתרופה לכאב גרון ולכסף מהקופה. ליסה התייעצה עם עטר בווטסאפ, מה אפשר לעשות. צביקה שנקר אסף את הדברים מעטר וממירי והשאיר אותם לזיו על המדרגות. ליסה: "לקח פחות מ-10 דקות לארגן את הכול. אין כמו התמיכה ביגור!"

אנא טובה
 לזיוה ויונה רוזניצקי
 ואלו בני המשפחה
 אהובת הנכד סוז
 בן אשדן ורז רוזניצקי

